

- λέξανθ' ὅς' ἂν τάξει τις ὡς τάχος πάλιν 460
 χωρεῖν. τὸ λοιπὸν δ' εἰς ἐμὴν πόλιν Κρέων
 ἤσσον λάλον σου πεμπέτω τιν' ἄγγελον.
- Χο. φεῦ φεῦ· κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῶι
 καλῶς, ὑβρίζουσ' ὡς αἰεὶ πράξοντες εὔ.
- Κη. λέγοιμ' ἂν ἤδη. τῶν μὲν ἠγωνισμένων 465
 σοὶ μὲν δοκεῖτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τὰντία.
 ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ πάς τε Καδμεῖος λεῷς
 Ἄδραστον ἐς γῆν τήνδε μὴ παριέναι
 εἰ δ' ἔστιν ἐν γῆι, πρὶν θεοῦ δῦναι σέλας
 λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων μυστήρια 470
 τῆσδ' ἐξελαύνειν, μηδ' ἀναιρεῖσθαι νεκροὺς
 βίαι, προσήκοντ' οὐδὲν Ἀργείων πόλει.
 κἂν μὲν πίθημι μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν
 σὴν ναυστολήσεις· εἰ δὲ μή, πολὺς κλύδων
 ἡμῖν τε καὶ σοὶ συμμάχοις τ' ἔσται δορός. 475
 σκέψαι δὲ καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμούμενος
 λόγοισιν, ὡς δὴ πόλιν ἐλευθέραν ἔχων,
 σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων.
 ἐλπίς γάρ ἐστ' ἄπιστον, ἢ πολλὰς πόλεις
 συνῆψ' ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολάς. 480
 ὅταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος ἐς ψῆφον λεῷ,
 οὐδεὶς ἔθ' αὐτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται,
 τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει.
 εἰ δ' ἦν παρ' ὄμμα θάνατος ἐν ψήφου φορᾷ,
 οὐκ ἂν ποθ' Ἑλλάς δοριμανῆς ἀπώλλυτο. 485
 καίτοι δυοῖν γε πάντες ἄνθρωποι λόγοιν